

ה' יודין הכי חמשים וכו' השמות של אה"ה יה"ו העיקרי' הם בגי' מ"ב הכי הכל בגי' צמים ובהעלותך (ס) מהעצירה כה' חסיון אל ד' היות עמ"ב וגו' אה"ה ד' יודין דהסין ודאלפין כי כולם בגי' תרפ"ו והוסף עליהם שם י"ה והרי הכל בגי' שבת (י) כי סוד שבת הוא עליות וז"ן ברא"ה ואז הם סוד שם י"ה וכשתעלה מהעצירה אל חנגב עומך במשפחה כי מימי שבת לריך הגוף שישיב אוחס :

כונה ג' (י) יסוין כי המקוה בעלמו שהוא כלי הוא אה"ה דהסין שהוא בגי' מקו"ה וז"ס כלי ומלבוס אל שמות ההייה שכתובו שהם צמ" המים והם סוד ד' היות עמ"ב ובהם ע' יודין כמנין מים ולפי עד' היותו שם סוד המים שרשם היא הויה הא' של ע"ב שהיא בחכמה וכמיב כולם בחכמ' עשית. וגם כי עיקר המים הם צמדות החמד שפולם בגי' ע"ב ולכן היו המים שצמקוה מ' סאה כנגד הו' יודין של הויה דע"ב **בי היא בעיקרית :**

ג לריך שיטבול ויסוין להסיר ולהפשי' מעליו הרוח שהי' שורה עליו ציני החול וישרה עליו עשה רוח מן הכריאה וזה ע"י אה"ה דהסין שהוא בגי' מקו"ה. גם יסוין אל צ' שמות אה"ה יס"ו שסודם בעולם הכריאה אשר מהם יוצאים ז' מרגללן שהם ז' שמות אחרים הנו' בפ' יתרו בס"ה כר"מ וכבר ביארנו למעלה והם עולים בגי' חמ"ט ועם קנ"א של המקוה דאהיה דהסין הרי הכל אלף והם סוד אלף עלמין של אורות היוצאים מן הבינ' ומאירי' למטה ויסוין לקבל גם הוא הארה מהם. גם ראוי לאדם לטעום כל התבשילין שמבשל בע"ש לכבוד השבת כי הוא דוגמת האדם המכין מעודה למלך ועומם התבשילין אם הם טובים ואם חסרין איזה תכלין כדי שיתקנס או כדי שיבשל תבשילים אחרים. וכז' הוראה שמקבל האורח שבכר פ"י וז"ס עוועמיה חיים וכו' שחקנו כל הנוסף דשבת המתח' שכתב שבת ר"ת קרבנות' כי כי בעל העופם התבשילין של שבת מע"ס וזה למימי עליונים (י)

ענין קבלת שבת בחפלה המנחה דע"ש דע כי ענין זה הוא דבר גדול להמשיך קדושת שבת מעת הפלת המנחה דע"ש ודע כי מעת הפלת המנחה דע"ש מחת' העולמות לעלות ולהכלל זה בזה רק שיש כמה מיני בח' של כללות העולמו' ובהם מדריגות רבות אבל עתה הענין הוא כי מעתה מחת' העולמות לעלות ולהכלל זכ"י. והנלע"ד בזה הוא כי הנה אל מורי ז"ל כי בקב"ש בשדה אז נטוין שכבר נכנסו תלת פרקין תהאין דאות ל' דללס דארא' ונלע"ד כי עתה נכנסים של אימא ואז בקבלת שבת בשדה נכנסים של אבא כנלע"ד. וזה סדר הכונה הנה קודם שהאמר פ' דאני שפי' הפחה פ' דתפל' מנחה דע"ש הכוין ותחשוב להעלות שמתבשרתך כל חלק הנפש' שהם צמ" העשיה ע"י שם יוד הוהוה הנקרא הויה"ו דב"ן דמלוי הסין ולהעלות' עד הויה"ו וז"ס חוס' שבת דנפש כי העשיה נכללת בינ' ונחוסף בזה קדושה ואח"כ להעלות הויה"ו עם כל חלקי הרוחין שבה אל עולם הכריאה וזה ע"י הויה"ו דמ"ס דאלפין וזהו חוס' רוח ואח"כ להעלות הכריאה וכל חלקי הנשמות שבה אל עולם האלגי' וזה ע"י הויה"ו דג' וזהו חוס' נשמה ואח"כ הכוין לכבוד כולם עם צמ" נשמה לנשמה שהוא נפש' דמל' דאני' ע"י שם הויה דע"ב ד' יודין אשר שם. והאמת הוא כי גם באני' ע"י שם הויה דאני' ונשמה דאני' ונשמה לנשמה כו' אבל הלאו' שבדוריו זה יהיה מי שיוכל **לצות לנפש דאליג'ן** והרי בכח הכונה והמחשבה הוה קבלו כל החלקים חוס' קדושה **ואח"כ** תחמיל העמידה הכוין בכריעה הא' אשר צמ" ברוך כעוד להוריד עליך כח הנשמות ההם אשר הם נפש דאני' וזה ע"י הויה דע"ב ד' יודין וצמ" יס"ה שהיא הוקיפה הא' וזקוף ותכוין כי ע"י אלו הנשמות אמה מעלה את המל' למע' כבוד מ"ן ותכוין וזקוף את המל' ע"י הויה דע"ב ד' יודין כנו' ואח"כ בכריעה ב' דמנן אברהם הכוין להוריד עליך צמ" הנשמה מן הכריאה ע"י הויה דע"ב כנ"ל ואח"כ זקוף ע"ד הנ"ל. **ובכריעה ב'** דמודים הכוין להוריד ולהמשיך עליך הרוח מן הויה"ו ע"י הויה דמ"ה כנ"ל ותכוין בשם ההויה הנ"ל צמודים אמתו לך שאתה **הוא ה' אלהינו** כי וזקופה תכוין אל הנ"ל ובכריעה

אחד גדול שאמר לו שקבלה היתה בידו מרבותיו שכל מי שנקבר בע"ש אחר שעה ה' מן היום שאין לו תבוס הקבר לפי שמן שעה ה' מתחיל חוס' קדושה שבה ויש לו דין כאלו נקבר ביום שבת עלמו וא"ל כי ז"ס ה' יתירה של יום הששי כי בכל הימים לא נזכר בהם ה' כמו ביום א' ולא אמר האחד וכן יום ב' כי אכל כאן נאמר הו' לרמזו כי בה' שעות מיום ו' חיקף סמך אליו ויכולו השמים והארץ כו' והיקף נחשב כאלו הוא יום שבת ולכן סמך הו' ויכולו כו' ומורי ז"ל הורה לדבריו וכסכים אליהם (ח) מנגי מורי ז"ל (ג) חיקף בסיימו הפלה שחרית דיום ו' הוה הולך לבס"כ או לבית מדרשו אם היה שם ס"ה כשר היה מוליאו וקורא בו הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום והוא היה קורא המקרא מתוך הס"ה והי' לו תלמיד א' שהיה קורא לו התרגום מתוך ספר התרגום והוא אומר אחריו וכן היה עושה בכל פסוק ופסוק עד שמשלים הפר' ולא היה עושה כמו שיש מתייבחים לקרוא כל הפרשה כולה מקרא פ"א ולשנותה מקרא פ"ב אח"כ קורים כולה יחד תרגום פ"ג אבל כל פסוק ופסוק בפ"ע היה קורא שמות' והיה דוחק עלמו לקרותה ביום ו' והיה אומר כי ז"ס והיה ביום הו' והכינו את אשר יביאו, זולת אם אירע לו שום אונס גדול מאד שאז היה קורא הפר' שמות' אחר סיום הפלת שחרית דיום שבת קודם סעוד' שחר' כמו שז"ה רבינו הקדוש לבנו ולא כמו אה"ה הקורים אות' באמ"ל הפלת שחרית דשבת :

יא קריאת הפר' היה עובל העצירה של ע"ש הנו' בס"ה פ' תרומה ד' קל"ו ע"ב דרב המנוא סבא ע"ה היה סליק מנהרא בכל ע"ש כו' והיה אומר מורי ז"ל כי כיון שכבר קרא הפרשה כבר יש בחדס כח לקבל חוס' קדושה השבת ולכן לא הי' עובל קודם שיקרא הפרשה זולתי דרך מקרה ואף גם מקרה זה לא היה טובל רק אחר שהתח' שעה ה' מיום ו' כמו שבארנו לעיל על ה' יתירה דיום הו'. והיה אומר מורי ז"ל כי חוס' שבת היה ניכר ומתגל' במנחם האדם חיקף אחר העצירה הנו' אבל עיקר הגילוי לא היה רק אחר חמי' היום ודוקא אם עבד כבר והסיר ממנו קליפין דחול ע"י כוונתו כעודע שקליפין דחול הם הם בגדי חול של נפש האדם ואפשר שכל מה שהיה קרוב לליל שבת יתגלה יותר חוס' שבת :

כונה ד' העצירה של ע"ש הנה אחר שנכנסת תוך מי הים או הגהר או המקוה קודם שתטבול תכוין כי המקוה הוא סוד שם אה"ה דהסין העולה בגי' קנ"א כמנין מקוה כי שם מתקבלים כל שמות אה"ה היותר עליונים ממנו כמ"ס ואח"כ תכוין לשמשיך במקוה הזה את הנחל עליון והוא ד' הויה עמ"ב וגו' אה"ה ד' יודין ודאלפין ודהסין כי כאשר הם פשוטים יש אות יוד א' בכל שם מהם ונמלא שהם ז' יודין ב' השמות האלו. וכבר ידעת כי ז' שמות אלו הם סוד שבעה שמות של שבת בסוד שבעה אבותיו של אה"ה יה"ו הנו' כר"מ בפ' יתרו ונריך לכוין כי בפשוטים יש בהם שבעה יודין פשוטים אבל תכוין ג"כ במלוייהם ותוסף עליהם שם י"ה כי הוא סוד השבת והרי הם ז' יודין שהם בגי' כ"ל מנח"ל ועם כללות הח' יודין עלמם הרי נח"ל ואח"כ תכוין לכלול כללו' היודין בעלמם ובכללותם כנו' והם ב' כללים ותלפס עם נח"ל ויהיה בגי' מ"ס והרי נמשכו המי' לתוך המקוה אח"כ תכוין שכל זה יהיה לכבוד שבת והוא כי הלא בח' שמות הנ"ל שם ז' היות וגו' אה"ה ושם י"ה יש בהם ל' אותיות וזהו ל' של לכבוד וכשתוסף ב' כוללים שהם כללות הו' שמות וכללות שם י"ה יעלו במספר כבוד ומספר כל ח' השמות הנ"ל עלמין הם בגי' שבת (י) וכשתעלה מן המים תאמר את תשיב משבת רגליך (ו) **כונה** אחרת דע כי לריך האדם לטבול ב' טבילות זו אחר זו (ז) והא' היא להפשיט בגדי החול של הנפש והב' היא לכבוד שבת לקבל החוס' וצמ" תכוין לשם אה"ה דמלוי יודין (ח) שהוא בגי' מקו"ה. וצמ" תכוין לב' שמות אה"ה יה"ו הנו' כר"מ בפ' יתרו ולו' שמות היוצאים מו' אותיותיהם שהם אלו יהוה. יהוה בנקי"ד אלקים. מלפך. י"ה אדני. אל. מלפך. אלהים כי כל אלו השמות הם סוד קדושת השבת ותכוין כי באלו השמות יש

הגרות וביאורים : ה' פשוטה נצרת ל' פשוטה. ה' נצרת כ"י. ה' נצרת ג' יודין ג' וזין וז"ל מאוסת. ח' נצרת ד' ל' נצרת. הרי לך ביאור צרת כל האותיות : פ"ה : ח) כפ"ה וכת"י הנוסח ב' וזין עיין לפיל כחות הקודם : א) ח"ש נראה מדברי הרב ז"ל שאולי נקבר בחות לארץ : ב) כפ"ה כשער הנחג העלמוד ד"ה מנסים של מורי ז"ל : ג) כפ"ה שם וצמ" מאשר השבת : ד) כפ"ה ס"ד מאשר השבת : ה) כפ"ה ר"ל וצמ" ויהי הכל ג' שבת כן הוא כפ"ה : ו) ח"ה הנה לא פי' הרב המספר כ"ל הוא והלע"ג. שהמספר כך הוא שדה' היות הם נמליו פס"ב וכללותם הם ר"ל ו' חיקף הם א' יודין קס"א ו' דהסין קנ"א ו' דאלפין הוא קמ"ג וכללותם הם ת"ה ושם י"ה פשוט כולם נחמד הם כמנין שבת כנלע"ד. עיין בלות הקודם : ז) וז"ל כפ"ה ושמתו מן מר"י ארו"ן שמתו ממורי ז"ל שאם הוא בעל קרי לריך שיטביל ג"ס. א' להסיר השומאה. ב' להסיר כנני חול. ג' הוספת כמ"ה : ח) ח"ה ל' כמילוי הויה"ו כן הוא כפ"ה : ט) עיין תר"ח דף ג"ס ע"ב שכתב וז"ל נמלא כי עמ"ב הוא כמ"י הויה וקס"א קמ"ג קנ"א הוא בח' הנו"ן וכן יעקב והלל נקרא קניי הם (י) פ"ד ח"ת א' שפסוק סבי סייך לט"א

ובכריעה ד' בטהו' שמך כו' תכין להמשיך עליך הגשם מן העש' ע"י הויה דכ"ן דההין ככ"ל ואח"כ תוקף ככ"ל. ובאומרך המבדק את עמו ישראל בשלום אמן תכין לחבר יחד כולם בחבור א':

עוד קבלתי כונה זו ממורי ז"ל פשם אחרת ויש בה איוה תוס' הנה קודם שתתחיל לדני שפתי תפתח כו' תכין במתשבתך לעלו' ולכלול הויה דכ"ן דההין שבפשיה עם היצירה עם הויה דמ"ה דאלפין אשר עם וכן היצירה בכריאה ע"י הויית מילוי ס"ג וכן הברי' בא"י ע"י הויה דע"ב דיודין ותכין ד' הויות אלו בד' אותיות ההויה ובכל עו' מארבע עולמות אלו תכין להעלות חלקי האלוהות שבהם ע"י מ"ן של הגשמות כיגד הרי בעש' תכין ששם חלקי הגשמות ותכין לכלול נפשך בהם וביצירה הרוחין ותכין שתכלול רוחך בהם וצבר' הגשמות ותכלול נשמתך בהם ובא"י נשמתך לנשמתך והיא נפש דא"י ותכלול חלקך אשר לך עם עמהם. ואח"כ תתחיל להתפלל תפלת י"ח ובכריעה א' ובזקיפה הויה תכין אל מה שנתבאר בצרכת אבות ותפלת שחרית דחול בענין ד' כריעות וארבע זקיפות ואין רגלי הארץ בהם כאן אלא אבארם בקיור הנה ארבע כריעות הם הא' אה"י דמילוי יודין והשני הוא במילוי יודין. והג' אה"י במילוי אלפין והרביעי אה"י במילוי הויה וד' זקיפות הם הא' הויה דע"ב והשני הויה דס"ג והג' הויה דמ"ה והרביעי הויה דכ"ן ובכריעה א' תכין לקבל מן המאליל שפע עליון אל עולם האצילות כדי שיהיה בו כח להעלות ולכלול עמו את עולם הכריאה או בזקיפה הויה תכין לזקוף ולהעלות את עולם הא"י למעלה ע"י הויה דע"ב. **ובכריעה ב'** תכין להוריד ב' מיני גשם אל עו' הכריאה **הא'** הוא כדי שיוכל לעלות ולכלול עמו את עולם היצירה **השני** הוא כדי שיוכל הוא עצמו לעלות ולהכלל בעולם הא"י ואז בזקיפה הויה תכין לזקוף ולהעלות את עולם הברי' ע"י הויה דס"ג ככ"ל וכע"ז תכין בכריעה וזקיפה הג' בעולם הי"י וכע"ז תכין בכריעה וזקיפה הרביעי בעולם העש' **אלא** שבפשיה אין לזרך רק להוריד שפע אחד בצדד והוא לשמוגל העשיה לפעולות ולהכלל באצילות כי הרי אין עולם אחר למע' ממנו. **ובתחתית** ברכת שים שלום **בבחי'** המבדק את עמו ישראל בשלום אמן תכין בזה ההויה זו הכונה כי הויה באצילות והה"א בכריאה והואו ב"י' והוא בעשיה ואז תכין לכלול אותם כולם זה בזה ממשה למעלה פ"א מן אות ה' אחרונה עד אות יוד ותכין כי אז יורד ג"כ תוס' נשמה לנשמה ותוס' הגשמה ותוס' הרוח ותוס' הגשם ונמלא כי תחיל' אנו מעליה אתם לקבל תוספת כי תוד העליה והכללות הוא עצמו תוס' הקדושה. ואח"ך תכין להורידם עליך ואח"כ תכין להעלותם והואר שלא תכין במתשבתך בד' הכריעות וד' הזקיפות להוריד בתי' הגשמות או להעלותם אלא כענין העצמות עלמן ככ"ל. ואח"כ בצרכת ברוך א"י המבדק את עמו ישראל בשלום אמן אז צויהם הנה הוא שכתבין בד' אותיותיה בתי' הגשמות כעו' וחובר זה:

פעם אחרת (נוספת)

ענין התפל' מנחה של ע"ש ה' הנה בתפלה הזו התכלות ב' עולה למקומ' כמו שהיתה קודם הקטרוג י' של הירח ולכן יטוין טוונות אלו שנתבאר. הנה נודע כי הויה דע"ב היא החיות של עולם האצילות בסוף כולם בחכמה עשית והויה דס"ג היא החיות של עולם הכריאה כי א"י מקננת בצורס"א לפי שהיא נק' קו ירוק המקיף כל העולם וביאורו הוא כמו שא"י נכנסת הנה"ה שלה מוך ז"א בסוד המו' נבחי' אור פנימי בחוך ז"א כך היא נעשית ג"כ בחינת מקיף כי יולא קו א' ממנה ומקיף לכל עולם האצילו' ונעשית משך מדבדיל בין א"י לברי' וכע"ז נעשית בתת' ביני' ולכן הויה דמ"ה חיות אל הי"י וכן מלכו' מקננת באופן ולכן הויה דכ"ן היא חיות אל' העשיה ולכן בד' זקיפות שבתפל' המנחה של ע"ש יטוין אל הד' הויות הנו' כמבואר אלפיו ע"ש ובזקיפה הא' שהוא ביהויה דע"ב שבא"י תכין להא"י משם אל כל עולי האצילו' כדי שיכניע שם מקום לקבל שם את עולם הכריאה כאשר יעלה שם אח"כ למעלה בא"י כנודע ועד' תכין בשאר הזקיפות כ"א כפי מקומו. ומלאכי בקונטר' הד"ס א' כי בזקיפה הא' שהיא הויה דע"ב יטוין להביא הארה מן א"י אל הכריאה ובזקיפה ב' שהיא של ס"ג ימשיך מן בריא' לי"י' ובזקיפ' ג' שהיא של מ"ה ימשיך הארה מן יצירה אל עשים ובזקיפה ד' שהיא של כ"ן לא מלאכי יותר. ובצרכת שים שלום בד' אותיות של שם יטוין לקשר העולמות ממשה למעלה והכוונה להעלו' נפשו

ורוחו ונשמתו למעלה. אחר תפלת המנחה הים מקיים מורי ז"ל מנחה העירוב כמו שיתבאר בע"ה:

ענין העירוב סיה גוהר מורי ז"ל לקיים מנחה זו בכל ע"ש שלא כאותם הטוהגים לפשוטה משנה לשנה וכיוצא בזה והיה מערב בכל ערב שבת שני מיני ערובין עירובי חלות. על לחם אחד ושיתופו מבואות על לחם שני ובסעודת ליל שבת היה אומר המוילא בפת של שיתופו מבואות' ובסעודת שחרית של שבת היה אומר המוילא בפת של עירובי חירות ואמנם בענין סדר העירוב בתחילה היה מברך על הפת ברכת העירוב ואומר בדין ערובא' היא שרי לן כו' ואח"כ היה מוכה הלחם והוא לבני החצר על ידי ארס אחד גדול כי תחיל' שיערב לעלמו ואח"כ זוכה לאחרי' והנה ראיתי למורי ז"ל שכשחירית יום שבת היה מוליך עמו הטל' והחושם מביטו לבהכ"נ ונס היה מוליכו לבית הטבילה אשר מחוץ לעיר לפת ת"ו אותה הנועפת ולא היה מקפיד וחושש לחקור בענין העירוב שנעשה בשיתוף כל מבואות לפת ת"ו או אשר נעשה לבית הטבילה אם היו נעשין כהלכתן או לאו. אח"כ היה מותך וקולך לפורטיו לכבוד שבת מיריו ומרגליו והיה קולץ כסדרן ולא היה מושש ולא מקפיד אל אותו הסדר הנו' בספר אבודרהם בענין קליטת הנפרטים:

אח"כ היו מביאים לפניו עריבת מים חמין ורוחך בהם תחילה פניו ואח"כ ידיו והיה מנגב אותם במתפחת ואח"כ רוחך רגליו במים חמין הנו' ומנגב אותם. ופעם רחלה זו היא מה שרמזו בס"ה בס' ויקהל ד' ר"ג ע"א בענין מה שנעשה בכל יום שני כי מתקבצים אותם שבשים כוכבים כו' ואח"כ נעשים כעין מדור' אחד של אש ורוזים להתקרב ולהחאחו לקבל שפע מעולם הא"י וכדין לתער חד שלהובא דאשא כו' והענין הוא כי אות' המדורה של אש היא סוד אות' קל' הדקה הנק' קל' נוה שהיא הקל' היותר קרובה אל הקדושה והקליפה בראותה כי השפע של יום שבת שגבר לקחוהו ו' ימי החול בשבת ימי המעשה ועתה שהוא ע"ש היא יודעת שחוזר הקדושה להתעלו' כדי להדווג שם למע' ולקבל שפע כדי לחזור ולהשפיע פ"א שפע בעולמו' התחתון' ואז גם הקליפה היא עולה כדי לשאול ג"כ פירסותה כי כיון שכבר גמרו כל ששת ימי החול לקחת חלקם הנה הגיע זמנה ג"כ לקחת חלקה גם היא חלקה כהם זו היא הסיבה שבכל יומא שתיח' אלקא הקליפה לעילא ואמנם כדי שלא תעירב שמתה העליונה ויבטל הכללות של העולמות ותוספת קדושתה העליונה לכך נמשך מן הגבורות העליונות כח אחד הנקרא שלהובא דאשא ומוריד את הקליפה הויה אשר היא בחי' ההוא כוכבא דאהטביד כעין חד מדורא דאשא למטה עד תהום:

והנה ששת ימי החול הנה הם סוד ו"ק הנקרא חגי' נה"י ואמנם ההלכות היא בדוקה עם היסוד ונמלא כי הרגלים שהם נלח והוד הנה הם מתפשטים למטה ממדת המלכו' והקל' מקומה הוא למטה מן נה"י ובראותה שגשגו ששת ימי החול וכבר נשלמו בתי' הירבים לינק אז רואה היא לעלות כי בא זמנה לקחת גם היא חלקה. וז"ש ענין קליטת הנפרטים בע"ש ולרחון אח"כ הרגלים במים חמין להריות על' ההוא שלהובא דאשא נמשלת במים החמין כי היא הנגרשת והדוחה את הקליפה ואת הוהמ' מן סרגלים העליונים ומורידין אותם בתהום. ואמנם לריך לטוין כי כל זה הוא בעולם העשיה בדרם דעשיה כי שם התדבקו' ואחיות הקל' ולכן לריך לרחון גם את הפנים והידיים כי כל מקומו' אלו הם מקום אחיות הקל' בקדושה דאדם דעשיה ולכן בתחילה לריך לרחון הפנים העליונים ונדחין משם ואח"כ רוחלין הידים ונדחין משם ג"כ ואח"כ רוחלים הרגלים שהם למטה ואז נגמרו להפריד ולהסתלק לגמרי משם:

והנה נח' כי המים חמין הם כבוד שלהובא דאשא הנו' בוסר המגרשת את הקל' ולכן לריך שבשעת רחילתך במים החמין תכין כבוד כוונת שלהבת י"ה ר"ל כי זו השלהבת יולאת משם י"ה כדי לגרר ולהפיל הקל' למטה ד' ונבאר איך זו השלהבת נמשכת משם י"ה הנה שם י"ה יש בו ג' מיני מלייסי: ביודין ובאלפין ובהסין: בזה יוד הי יוד הא יוד הה ושלשם יחד. הם בגי' אמן כמנין יאהדונה' אחר כך תכה ב' אותיותיו זו בזו בכל שלשה המלייסי כזה יוד פעמים ה"ה הם

הגרות וביאורים: לוקחים המספר וז"ל בערך התחנות מהם הם בתי' אחיות ונמלא שריך לכוון ביין ששותה כחול שייך הוא בתי' ועקב רחל שהם בתי' טמ"ב קט"א קט"ג קט"ד י"י ויהיטיל לתוכו מים ששה הע' יודין דעמ"ב מהכ"ר ד"א, או לכוון שהמיוסין דישקב ורחל הם עמ"ב קט"ב קט"ג קט"ד קט"ה כמ"ש הרב ז"ל בקדוה ליל שבת ש"ס: ט) פט"ה ס"ג משער השבת ד"ה סוד הטבילה: י) פט"ה פ"ה משער השבת אלא שם נגדר הדרוש כסדר אחר: ח) מולוח. כשש"ח פ"ה משער השבת מביא הדרוש זה משם מהר"ם נאמ"ר וס' יותר מנבוא ע"ש: ז) שהוא שנייה אשר היא בגלות כעבודותיו הרבים: ע) ענין חו"מ ק"ל ע"כ: ד) ענין חו"מ 79 ע"ה פ"ב. (א"ש גם ענין זה נתבאר בשער הפסוקים בס' יורא:)

לפני אדני שפתי תפתח (נשמות)

<p>יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה'</p>	<p>יכוין להעלות ה' פרנופי העשיה ע"י שם צ"ן, ולכלול נפשו עם נרנח"י דעשיה, ולהעלותם עם חלקי האלכות דנרנח"י דעשיה אל היצירה.</p> <p>אח"כ יכוין להעלות ה' פרנופי היצירה עם ה' פרנופי העשיה ע"י מ"ה וצ"ן, ולכלול רוחו ונפשו עם נרנח"י דיצירה ועשיה, ולהעלותם עם חלקי האלכות דנרנח"י דיצירה ועשיה אל הצריאה.</p> <p>אח"כ יכוין להעלות ה' פרנופי הצריאה עם ה' פרנופי היצירה עם ה' פרנופי העשיה ע"י ס"ג מ"ה וצ"ן, ולכלול נר"ן שלו עם נרנח"י דצ"ע, ולהעלותם עם חלקי האלכות דנרנח"י דצ"ע אל האצילות.</p> <p>אח"כ יכוין להעלות ה' פרנופי האצילות עם ה' פרנופי צ"ע ע"י עסמ"צ, ולכלול נרנ"ח שלו עם נרנח"י דאצ"ע, ולהעלותם עם חלקי האלכות דנרנח"י דאצ"ע אל שורשם העליון שבאצ"ע ונרנח"י דא"ק.</p>	<p>נ"ג ע"א</p> <p>נ"ג ע"ב</p> <p>נ"ג ע"ב</p> <p>נ"ג ע"ב</p>
--	---	---

ברכת אבות - כריעה א' (עולמות)

<p>זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות זו"ן דאצילות ע"י יוד ה' דקס"א, כדי לכלול לזו"ן דצריאה.</p> <p>זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דאצילות עם כל האצילות, להלביש את נכ"י דא"ק ע"י יוד ה' דע"צ הנזכר.</p> <p>גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ע"צ יוד ה' וי"ו ה' שבו אצא דאצילות וכו"ל חיות של האצילות, לעולם האצילות, כדי שיכין שם מקום לצריאה כשעלה לאצילות.</p> <p>גם יכוין להאיר ע"י שם ע"צ זה מאצילות לצריאה.</p>	<p>ברוך:</p> <p>אתה:</p> <p>יהו"ה:</p>	<p>נ"ה ע"ב</p> <p>נ"ו ע"ב</p> <p>נ"ז ע"ב</p> <p>נ"ח ע"ב</p>
--	--	---

ברכת מגן אברהם - כריעה ב' (עולמות)

<p>זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות צ' מיני שפע ע"י יוד ה' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.</p> <p>זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דצריאה עם כל הצריאה לאצילות ע"י יוד ה' דס"ג הנזכר.</p> <p>גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג יוד ה' ו' ה' ה' שבו אימא דאצילות וכו"ל חיות של הצריאה, לעולם הצריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשעלה לצריאה.</p> <p>גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהצריאה ליצירה.</p>	<p>ברוך:</p> <p>אתה:</p> <p>יהו"ה:</p>	<p>ע"ח ע"א</p> <p>ע"ט ע"ב</p> <p>פ"א ע"ב</p> <p>פ"ג ע"א</p>
---	--	---

מוֹדִים - כְּרִיעָה ג' (עולמות)

מוֹדִים אֲנֵחֶנּוּ לךְ:

לְהַמְשִׁיךְ לזוּמִין דִּילִירָה צ' מִינֵי שִׁפְעַ ע"י יוֹד הָא דקמ"ג כְּדִי לְהַעֲלוֹתָם, וּלְכַלּוֹל זוּמִין דְּעֵשִׂיב.

ק"א ע"א

שְׂאֵתָה הוּא:

לְהַמְשִׁיךְ לְכַחצ"ד דִּילִירָה צ' מִינֵי שִׁפְעַ ע"י אֱלֹהָ הָא דקמ"ג הַנּוֹכַח כְּדִי לְהַעֲלוֹתָם, וּלְכַלּוֹל כַּחצ"ד דְּעֵשִׂיב.

ק"א ע"ב

יְהו"ה:

זְקִיפָה א': יְכוּיִן לְזַקּוֹף וּלְהַעֲלוֹת זוּמִין דִּילִירָה ע"י וְאוּ הָא דמ"ה הַנּוֹכַח.

ק"ב ע"ב

זְקִיפָה ב': יְכוּיִן לְזַקּוֹף וּלְהַעֲלוֹת כַּחצ"ד דִּילִירָה עִם כָּל הַיִּלִּירָה לְצַרִּיחָה ע"י יוֹד הָא דמ"ה הַנּוֹכַח.

גַּם יְכוּיִן לְהַמְשִׁיךְ שִׁפְעַ וְהַאֲרַח מִשֵּׁם מ"ה יוֹד הָא וְאוּ הָא שְׂכוּא ז"א דְּאֵילוּת וְהוּא חַיּוֹת שֶׁל הַיִּלִּירָה, לְעוֹלָם הַיִּלִּירָה, כְּדִי שִׁיכִין שֵׁם מִקּוֹם לְעֵשִׂיב כְּשֵׁינֵה לִילִירָה.

ק"ג ע"ב

גַּם יְכוּיִן לְהַאֲרִיךְ ע"י שֵׁם מ"ה זֶה מֵהַיִּלִּירָה לְעֵשִׂיב.

בְּרַכַּת הַטּוֹב שִׁמְךָ - כְּרִיעָה ד' (עולמות)

בְּרוּךְ:

לְהַמְשִׁיךְ לזוּמִין דְּעֵשִׂיב שִׁפְעַ אַחַד ע"י יוֹד הָא דקנ"א הַנּוֹכַח כְּדִי שִׁיכִלוּ לְעֵלוֹת לִילִירָה.

ק"ה ע"א

אֲתָה:

לְהַמְשִׁיךְ לְכַחצ"ד דְּעֵשִׂיב שִׁפְעַ אַחַד ע"י אֱלֹהָ הָא דקנ"א הַנּוֹכַח כְּדִי שִׁיכִלוּ לְעֵלוֹת לִילִירָה.

ק"ו ע"א

יְהו"ה:

זְקִיפָה א': יְכוּיִן לְזַקּוֹף וּלְהַעֲלוֹת זוּמִין דְּעֵשִׂיב ע"י וּו הָא דצ"ן הַנּוֹכַח לִילִירָה.

ק"ז ע"א

זְקִיפָה ב': יְכוּיִן לְזַקּוֹף וּלְהַעֲלוֹת כַּחצ"ד דְּעֵשִׂיב עִם כָּל הַעֵשִׂיב לִילִירָה ע"י יוֹד הָא דצ"ן הַנּוֹכַח.

גַּם יְכוּיִן לְהַמְשִׁיךְ שִׁפְעַ וְהַאֲרַח מִשֵּׁם צ"ן יוֹד הָא וּו הָא שְׂכִיחַ מַלְכוּת דְּאֵילוּת וְהוּא חַיּוֹת שֶׁל הַעֵשִׂיב, לְעוֹלָם הַעֵשִׂיב.

ק"ח ע"א

בְּרַכַּת הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם (נשמות)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה:

בְּבְרַכַּת הַמְּבָרֵךְ, צַדִּיק אֲתוּתוֹת הוּי"ה הַיּוֹה, יְכוּיִן כִּי הֵם צַחֵי אֲצִי"ע עִם ד' שְׁמוֹת דְּעַסמ"צ, וְנִרְנַח"י וְחֻלְקֵי הַאֲלֹכוֹת שְׂבָהם שְׁעָלוּ קוֹדֵם הַעֲמִידָה (לְפָנֵי אֲדֹנָי שִׁפְתֵי). עֵתָה יְכוּיִן לְכַלּוֹל אֲתָם זֶה צַבָּה.

ק"א ע"א

הָ עֵשִׂיב עִם שֵׁם צ"ן יוֹד הָא וּו הָא וְנִרְנַח"י שְׂבָה וְנִפְשׁוּ, עִם חֻלְקֵי הַאֲלֹכוֹת שְׂבָהם צַבָּה חֻלְקֵי הַיִּלִּירָה.

וּ וַיִּלִּירָה עִם שֵׁם מ"ה יוֹד הָא וְאוּ הָא וְנִרְנַח"י שְׂבָה וְרוּחוֹ, עִם חֻלְקֵי הַאֲלֹכוֹת שְׂבָהם צַבָּה חֻלְקֵי הַיִּלִּירָה, כָּל חֻלְקֵי הַעֵשִׂיב, צַבָּה חֻלְקֵי הַצַּרִּיחָה.

הָ וְצַרִּיחָה עִם שֵׁם ס"ג יוֹד הָא וְאוּ הָא וְנִרְנַח"י שְׂבָה וְנִשְׁמָתוֹ, עִם חֻלְקֵי הַאֲלֹכוֹת שְׂבָהם צַבָּה חֻלְקֵי הַיִּלִּירָה, כָּל חֻלְקֵי הַעֵשִׂיב דְּאֵילוּת.

י אֵילוּת (דְּצִי"ע) וְאֲצִי"ע דְּאֵילוּת, עִם שֵׁם ע"צ יוֹד הָא וּו הָא וְנִרְנַח"י שְׂבָהם, וְחִיב שְׂבָה עִם חֻלְקֵי הַאֲלֹכוֹת שְׂבָהם צַבָּה חֻלְקֵי מְצִי"ע, צַבָּה אֲצִי"ע וְנִרְנַח"י דְּא"ק.

וְע"י הַעֲלִייה וְהַכְּלָלוֹת הַנּוֹכַח, יְכוּיִן לְהַמְשִׁיךְ תּוֹסַפַּת נִרְנַח"י מִמֵּהַאֲלִיל לְא"ק וְאֲצִי"ע דְּא"ק וְדְּאֵילוּת וְדְּצִי"ע.

אֲח"כּ יְכוּיִן לְהַוָּרִיד עֲלֵיו כַּח וְתוֹסַפַּת נִרְנַח"י הַנּוֹכַח ע"י עַסמ"צ. יוֹד הָא וּו הָא
 אֲח"כּ יְכוּיִן לְהַעֲלוֹת כָּל הַנִּרְנַח"י הַנּוֹכַח לְמִזְמַן לְמַלְכוּת דְּאֲצִי"ע. יוֹד הָא וְאוּ הָא
 דְּאֵילוּת וְלִזְקַפְסָה וְלְהַעֲלוֹתָם ע"י עַסמ"צ. יוֹד הָא וְאוּ הָא
 יוֹד הָא וּו הָא

א דיין ניד יגיד א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 ז' יודי"ן דע"ס גי' ג"ד וימתיקס צב' יודין דאלף ויהיו גי' יגי"ד.
 תהלתך להמשיך השפע מאלי' לצריחה ופי יגיד תהלתך ר"ת תי"ו להמתיק
 כ"ב אותיות א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע
 פ צ ק ר ש ת ופי יגיד תהלתך ס"ת יד"ך כמספר שס בוכו להמשיך
 שס זה מהבינה מיד ימינה להמתיק את ה"ג מנצפך שהס אלצעות יד ימין
 דנוק' וע"י שס בוכ"ו מתמלאת המל' בד"ל אותיות ארת למד פא
 דלת למד תו נון ואו נון יוד ואו דלת שגי' יד"ך.

עוד יכוין להמתיק ה"ג מנלפ"ך בד"ל אותיות ובסס בוכו.
 ארת למד פא. דלת למד תו. נון ואו נון. יוד ואו דלת
 בוכו צ"ן דצ"ן יד שמאל דבינה מנצפך יד שמאל דנוק'.
 וזו הכוונה בקילור

אדני שהיא מל' דאלי' העומדת בהק"ק דצריחה. שפתי שהס נו"ה.
 תפתח ע"י הת"ת. ופי שהיא המל' הנו'. יגיד וימשיך השפע היורד
 מהאלי' לצריחה שהוא תהלתך ויחזור ההיכל ההוא כאלו' עלמו.

מנחת עש"ק

וקודם שיתחיל אדני שפתי תפתח (* יכוין להעלו' יוד ההוה הוה
 ה' פרלופי עשייה ע"י שס צ"ן ולכלול נפשו
 עם גרנח"י דעשיה ולהעלותם עם חלקי האלהות דכרנח"י

דעשייה אל היצירה. אח"כ
 (* עיין צס' תו"ח דק"ל ע"ב וז"ל ומ"ס שהכוונת של העלויות של קודם
 התחלת העמידה והעלויות של העמידה הם עליות העולמות הכונה היא שקודם
 העמידה אלו מעלים פנימיות דחילו' הנק' בחי' נשמות ודעמידה חילו' דפנימיות.
 הנק' בחי' עולמות ובסיס שלום פני' דפני' הנק' נשמות עכ"ל ומה ש"ל כי
 למה העלויות אלו של קודם התחלת העמידה וכן העלויות דשים שלום כולם יחד
 עולים בלתי שום הארה ולא כן העלויות של העמידה הם עולים ע"י הארה אשר
 נמשך להם ממאלי' העליון צ"ה ולפי"ז ניחא דבעלויות של העמידה לריכין אנו להמשיך
 להם הארות מן המאלי' העליון צ"ה אחרי שהם בחי' חילו' דפני' הנק' בחי' נשמות
 עולמות ועי"כ עולים אשר לא כן העלויות של קודם העמידה וכן העלויות דשים
 שלום שהם בחי' פנימיו' הנק' בחי' נשמות אין אנו לריכין להמשיך להם הארות
 רק עולין ע"י העסמ"ב דוקא אמנם ל"ל כי למה העלויות אלו של קודם התחלת
 העמידה וכן העלויות דשים שלום יחד עולים ממטה למעלה ולא כן העלויות
 של העמידה הם עולים מעילא לתתא וע"ש נלע"ד י"ל כי העלויות אלו של קודם
 העמידה ודשים שלום אשר עולין ממטה למעלה גם בזאת ניחא יען כי כן הוא
 סדר כל העלויות אבל לא כן העלויות אשר עולין בעמידה לזה אנו לריכין לתת
 קטם שעולין מעילא לתתא והטעם הוא זה כי כיון שהעלויות אלו של העמידה

סידור תפלה להרש"ש

<p style="text-align: center;">יוד הא ואו הא יוד הה וו הה</p>	<p>אח"כ יכוין להעלות ה"פ היצירה עם ה"פ העשיה ע"י מ"ה וצ"ן ולכלול רוחו ונפשו עם נרנח"י דיצירה ועשיה ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דיצירה ועשייה אל הצריחה.</p>
<p style="text-align: center;">יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה</p>	<p>אח"כ יכוין להעלות ה"פ הצריחה עם ה"פ יצירה ועשייה ע"י סמ"ב ולכלול נר"ן שלו עם הנרנח"י דצ"ע ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דצ"ע אל האלי'.</p>
<p style="text-align: center;">יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה</p>	<p>אח"כ יכוין להעלות ה"פ האלי' עם ה"פ צ"ע ע"י עסמ"ב ולכלול נרנח"ס שלו עם נרנח"י דצ"ע ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דצ"ע אל שורשם העליון שבצ"ע ונרנח"י דא"ק.</p>

יכוין לכלול ולקשר ולחבר פנימיות וחילו' צ"ע דאלי' פנימי' ומקיפים הוה דהויה הכוללת וסמ"ב משולבים ואל אדני ואל הויה ואל שדי משולבים עם י דהויה הנז' ושם ע"ב ולכלול ולחבר נרנח"ס שלו עם נרנח"י דצ"ע ולהמשיך נרנח"י ומוחין פנימים ומקיפים לפנימיות דחו"פ דאלי'.

הוהי יוד יוד יוד הה הא הי הווא ואו ויו הה
הא הי הי . א א א ל ל ל א י ש , ד ה ד ג ו י י ה

יכוין להעלות ע"י העמידה פנימיו' חצ"ר דאלי' שהוא חילו' החצ"ד עלמס להסמך ולהלביש פנימיו' החצ"ד עלמס המלביש עתה לחילו' נה"י דעקודים. ופנימיות דחג"ס דאלי' שהוא חילו' החג"ס עלמס להתחבר ולהלביש חילו' חצ"ד שהוא פנימיות החג"ס עלמס. ופנימיות נה"ס שהוא חילו' הנה"ס עלמס להתחבר ולהלביש חילו' החג"ס שהוא פני' הנה"ס עלמס. וחו"פ חצ"ד דצריחה במקום חו"פ נה"ס דאלי'. והרי הם י"ג מדות בעולם האלי'.

מתחלת העמידה ע"ס התפלה יכוין **מנורה** ע"י **יצחה**.

יחוד התפלה

יכוין לחקן פגם ביטול התפלה. יכוין באות ך' דהויה שהוא ז"א להעלותו לך ראשונה דהויה שהיא חימא. ויכוין להעלות שיהן לאות י דהויה שהוא אצא. אח"כ יכוין להעלות ך' אחרונה דהויה שהיא הנוק' כדי לחברה עם אותיות **והי הנז"ל דהויה באופן זה. ןה ןהי הוהי גי' סן כנגד אות ה' אחרונה דהויה ך'**

יכוין

אנו מעלין אותן בזקיפות של העמידה והכריעות והזקיפות אלו של העמידה הם חו"ב חו"ג של כתר והמו' אשר נמשך ג"כ בצריעות וזקיפות ההם הם צבחי' ז' שמות וסדרן הוא מעילא לתתא וא"כ מטעם זה אנו מעלין כל העליות הנז' של העמידה מעילא לתתא ובסדר המשכת המו' דז' שמות הנז' והארה אשר ממשיכים להם מהמאליל העליון צ"ה נמשכה ג"כ ע"י הז' שמות המו' הנז' אשר הם מעילא לתתא. וא"ש את"מ.

יא"ה

קודם התחלת העמידה והעליות של העמידה הם עלית העולמות ועליות שלאחר העמידה הם עליית הנשמות, הכונה היא שקודם העמידה אנו מעלים פנימיות דחיצונית הנקרא בחינת נשמות, ודעמידה חיצו' דפנימיות הנקרא בחינת עולמות, ובשים שלום פנימיות דפנימיות הנקרא נשמות***:

עוד כתב מורי הרב ז"ל שיש בנין דו"ן מר"ח לט"ו ומט"ו עד סופו ע"כ, הענין הוא שכתב בספר הכונות הישן וז"ל דע כי החדש הוא שלשים יום והם רומזים לנה"י דז"א המגדלים פרצופה, והנה היסוד דז"א אינו מגיע כי אם עד סיום התפארת שלה לכך היסוד והמלכות שלה אין לה על מה לסמוך בז"א לכך הט"ו ימים ראשונים של החדש הם רחמים והענין כי החדש הוא בחינת המלכות והיא שלושים יום רומז לנה"י דז"א שמהם בנינה שכל אחד כלול מו' הרי ל' לכן מראשה עד חציה שהיא עד התפארת שלה נקרא רחמים ומחציה ולמטה שאין כנגדה יסוד דז"א הוא דין גמור, והנה מראשה עד חציה נקרא פב"פ ומחציה ולמטה שהם הט"ו ימים אחרונים של החדש נקרא בחינת אב"א עכ"ל, והנה הכונה היא שהבירורים של חצי חדש האחרון*** הם נתקנים מעילא לתתא והבירורים של הט"ו ימים ראשונים של החדש הם נתקנים מתתא לעילא. ומ"ש הרב ז"ל שאין לקדשה עד שבעה ימים עד שחגיע הארת ושפע כחב"ד חג"ת דז"א לכתר דנוק' שהוא כנגד התפארת דז"א זה הז"א שכתב הוא בחינת הז"א דמלכות שהיא בחינת החדש, והכונה היא שמתחילת ימי הראשון של החדש מתחיל הז"א דמלכות של הבחינה היותר תחתונה לקבל שפע בכתר שלו, וביום ב' מקבל הז"א של המדריגה הראשונה הנו' שפע הארת בכתר וחכמה שלו, וכן הז"א של המדריגה השנית העליונה ממנה שע"ג הסמוכה לה וכן ביום ג' ג' בחינות דז"א מקבלים שפע בכח"ב שלהם עד יום

כתב בספר הכונות במנחת ערב שבת שהכונה בזקיפות וכריעות להעלות את המלכות למקומה כמו שהיתה קודם הקיטרוג*, והנה בדרושי ר"ח כתב וז"ל והנה כשנאצלו זו"ן היו שוין בקומתן ממש והיו נקראים שני המאורות הגדולים ע"ש, ובספר הכונות הישן פירש הענין בפירוש כי מתחילה לא היתה צריכה לקבל אור ע"י בעלה רק ששניהם היו שוין והיו מקבלים יחד והיא היתה גדולה כמותו עכ"ל, ואע"פ שכתב בשער ל"ו שער מיעוט הירח פ"א שאי אפשר שיעלו זו"ן להשתמש בכתר אחד, שאם היו עולים זו"ן להשתמש בכתר אחד שוב לא היה אומה ולשון שולטת בישראל, וזהו במוחין דאז"א עילאין, [יג] אבל כשמקבלים מוחין דישסו"ת במנחת ערב שבת עולים להשתמש בכתר אחד כמו קודם הקיטרוג, והענין הוא כמו ביו"ט ור"ח שמקבלים זו"ן כל אחד מוחין בפני עצמם דהיינו בר"ח ומנחת ערב שבת הוא מקבל מוחין מאז"א דישסו"ת והיא מקבלת מוחין מישסו"ת דישסו"ת וכן ביו"ט הוא מקבל מוחין מאז"א דאז"א והיא מישסו"ת דאז"א, וככריעות וזקיפות נמשכים המוחין לשניהם ביחד והנוק' העולה בכריעה וזקיפה היא הנוק' של שניהם כמו שהיה אומר מורי הרב ז"ל לענין ר"ח ויו"ט כן הוא במנחת ערב שבת:

כתב שם מורי הרב ז"ל יכוין להוריד עליו כח הנרנח"י הנו' ע"י עסמ"ב ואח"כ יכוין להעלות כל בחינות הנרנח"י הנו' למ"ן למלכויות דאבי"ע דאצילות ולהעלותם ע"י עסמ"ב עכ"ל, זאת העלית מ"ן למלכויות דאבי"ע הוא סוד המשכת המוחין להם שהוא הע"ב למלכות דאצילות וכו', והוא כלול מעס"ב** וכן על דרך זה בשאר המלכויות כי המוחין של הנוקבין נקראים בשם עלית מ"ן, כמ"ש במבוא שערים ש"ב ח"ג פ"ח וז"ל כי כל אלו הם בחינת נקודות שהם נקבות ובחינת אור חוזר מ"ן עכ"ל, ומ"ש שהכונות של העליות של

* נראה שתיקון הקיטרוג הוא צפלוף הימים, ומיקון הלכנה לנחש אלה"ר הוא צפלוף הזמנים וכנגדו — ר"ת. ולימים הוא כריעות וזקיפות למנחת ערב שבת. ועיין לעיל ק"ט עמודה ז'. (המו"ל). ** דפ"ו"י — מעסמ"ב. *** עיין דעה והשכל ח"ג סי' י'.

**** נ"ה שטעו"ס נפל והיה כמוז קך הני מדש הא' וכמו האחרון וז"ל הראשון, וכן בסוף מ"ש ימים ראשונים ז"ל אחרונים כנ"ה והצטרך יצטרך. (אפר יתק)